

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **Byty v lese, s.r.o.**, sídlem Prvního pluku 320/17, Praha 8, zast. Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem, sídlem Peckova 9, Praha 8, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 16.9.2010, č.j. ČOI 58480/10/O100/1000/10/Ši/Št,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Inspektorátu Středočeského a hl.m. Praha České obchodní inspekce ze dne 2.7.2010 č.j. 10/0870/10/34, byla žalobci uložena pokuta 50.000,- Kč za porušení § 13 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen zákon o ochraně spotřebitele nebo zákon) a naplnění skutkové podstaty dle § 24 odst. 7 písm. j) zákona spočívajícího neinformování spotřebitele o podmínkách uplatnění odpovědnosti za vady (spotřebitel K. V.á, email ze dne 9.4.2008 – Žádáme Vás o potvrzení, že náklady na neoprávněné reklamace uhradíte); dále za porušení § 19 odst. 1 zákona a naplnění skutkové podstaty § 24 odst. 7 písm. t) zákona spočívající nevydání potvrzení o přijetí reklamace (spotřebitel Společenství vlastníků Rakouská 687 a F. Š.).

Rozhodnutím ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 16.9.2010, č.j. ČOI 58480/10/O100/1000/10/Ši/Št, byla změněna výše uložené pokuty na 35.000,-Kč, v části deliktu týkajícího se reklamace Společenství vlastníků Rakouská 687 bylo rozhodnutí I.st. zrušeno a řízení zastaveno, v ostatním rozsahu bylo rozhodnutí I.st. věcně potvrzeno, pouze byl upřesněn výrok skutkové věty rozhodnutí I.st. v části potvrzeného deliktu spočívajícího v

neinformování spotřebitele o podmínkách uplatnění odpovědnosti za vady (spotřebitel K. V.) a nevydání potvrzení o přijetí reklamace (spotřebitel F. Š.).

Žalobce v žalobě namítá, že neporušil ust. § 13 zákona o ochraně spotřebitele, neboť v souladu s § 625 o.z. přenesl povinnost k provádění záručních oprav na třetí osobu – konkrétně na společnost INGSTAV s.r.o. Souhlas s tímto přenesením povinnosti podpisem na kupní smlouvě vyslovila uvedená společnost i kupující, tudíž společnost INGSTAV s.r.o. byla povinna splnit veškeré zákonné podmínky v souvislosti s reklamací K. V. Závěr správních orgánů o tom, že za porušení této povinnosti odpovídá žalobce i pokud povinnost porušila osoba jím pověřená k provádění oprav nemá oporu v zákoně. Žalobce se o reklamaci K. V. dozvěděl teprve prostřednictvím kontroly prováděné správním orgánem dne 22.1.2010. Dále žalobce namítá, že předmětný email ze dne 9.4.2008 byl K. V. zaslán ing. Vašákem jako fyzickou osobou, neboť k obchodní firmě nebyl připojen podpis osoby jednající jménem společnosti dle § 66 odst. 7 obch.z., a proto se nejednalo o úkon žalobce, ani o úkon společnosti INGSTAV s.r.o.

Žalobce dále sporuje, že by porušil ust. § 19 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť porušení tohoto ustanovení nevyplývá z provedených důkazů. K porušení § 19 odst. 1 zákona mělo dojít v souvislosti s reklamací F. Š. ze dne 14.12.2007, avšak reklamace nebyla žalobci nikdy doručena. Na reklamaci reagovala společnost INGSTAV s.r.o. a lze se tedy pouze domnívat, že byla u ní uplatněna. Pokud pak společnost INGSTAV s.r.o. spotřebiteli nevydala potvrzení o přijetí reklamace, pak pouze ona odpovídá za neposkytnutí zákonem stanovených potvrzení spotřebiteli, a protože ani v tomto případě se žalobce o uplatnění reklamace nedozvěděl, nemůže být sankciován za nesplnění povinností třetí osobou. Ze zápisu o kontrole dne 12.11.2009 je pak zřejmé, že první reklamace, kterou stěžovatel uplatnil přímo u žalobce, byla žalobcem okamžitě a řádně řešena, stejně jako všechny reklamace následující.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobce řádně neinformoval spotřebitele o podmínkách uplatnění odpovědnosti za vady a dále při reklamaci nevydal písemné potvrzení o tom, co je obsahem reklamace a jaký způsob reklamace stěžovatel požaduje. Žalovaný nadále trvá na tom, že se prodávající nemůže zprostit své odpovědnosti řádně spotřebitele informovat a i když přenese povinnost vyřizovat reklamace na třetí osobu, zůstává i nadále vůči spotřebiteli odpovědným, neboť podle ust. § 13 zákona o ochraně spotřebitele je to právě a pouze prodávající, kdo je povinen spotřebitele informovat. Žalovaný uzavírá, že neuvedení firmy u podpisu jednající osoby však nezpůsobuje neplatnost právního úkonu, jak vyplývá z ust. § 66 odst. 7 obchodního zákoníku, proto i když v předmětném emailu nebyl připojen název společnosti, neznamená to, že je úkon učiněný jednatelem společnosti neplatným.

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti.

Dle protokolu 46-1000-9071-10-01-22-1 o kontrole ze dne 22.1.2010 bylo k reklamaci K. V. ze dne 8.4.2008 na email reklamace@ingstav.eu reagováno emailem vasak@instav.eu ze dne 9.4.2008: „Dobrý večer, přijdeme Vaše reklamace prohlídnout. Termín určí náš dodavatel. Žádáme Vás o potvrzení, že náklady na neoprávněné reklamace uhradíte. Ing. Milan Vašák.“

Dle protokolu 46-1000-9071-10-01-22-1 o kontrole ze dne 12.11.2010 bylo k reklamaci F. Š. ze dne 14.12.2007 (oprava výstupu TV a radiového příjmu) reagováno společností INGSTAV s.r.o. dne 27.12.2007 tak, že „prováděcí firma přijede tento stav řešit o

svátcích“. Dle správního orgánu nebylo vydáno písemné potvrzení o tom, kdy spotřebitel právo uplatnil, co je obsahem reklamace a jaký způsob jejího vyřízení požaduje. Nebylo vydáno potvrzení o datu a způsobu vyřízení reklamace, včetně potvrzení o provedení opravy, době jejího trvání, případně písemné odůvodnění zamítnutí reklamace. Z emailu F. Š. ze dne 22.5.2008 plyne, že závada příjmu tv signálu nebyla do té doby odstraněna.

Dle čl. VI bod 4 kupní smlouvy ze dne 31.10.2007 uzavřené mezi žalobcem, K. V. a INGSTAV s.r.o. bylo sjednáno, že odpovědnost za vady má kupující uplatnit u společnosti INGSTAV s.r.o. (shodně u spotřebitele F. Š.).

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Východiskem žaloby je argument, že aplikací ust. § 625 o.z. je vyloučena deliktní odpovědnost žalobce dle zákona o ochraně spotřebitele, jestliže mu reklamace spotřebitelů nebyly nijak doručeny. Tedy že není deliktně odpovědný za činnost třetího subjektu, zde společnost INGSTAV s.r.o., která byla pověřena k provádění úkonů v rámci záruční odpovědnosti žalobce. Žalobce nesporuje skutkové zjištění správních orgánů, pouze namítá nesprávný právní výklad postavení žalobce a projevu vůle (email ze dne 9.4.2008).

Dle § 625 o.z. práva z odpovědnosti za vady se uplatňují u prodávajícího, u kterého věc byla koupena. Je-li však v záručním listě uveden jiný podnikatel určený k opravě, který je v místě prodávajícího nebo v místě pro kupujícího bližším, uplatní kupující právo na opravu u podnikatele určeného k provedení záruční opravy. Podnikatel určený k opravě je povinen opravu provést ve lhůtě dohodnuté při prodeji věci mezi prodávajícím a kupujícím.

Soud má za to, že pověření jiného subjektu k provádění záručních oprav dle § 625 o.z. je nutné vykládat pouze jako změnu místa plnění, resp. pro uplatnění práv z odpovědnosti za vadu, aniž by takové ujednání založilo změnu stran kupní smlouvy a tedy změnu povinného subjektu z odpovědnosti za vadu. Bez ohledu na ujednání o postavení společnosti INGSTAV s.r.o. žalobci jako prodávajícímu svědčí odpovědnost za vady dle § 619 a násl. o.z. Uvedený soukromoprávní rámec odpovědnosti za vady má odraz v oblasti veřejného práva, neboť dle § 13 zákona o ochraně spotřebitele je *prodávající* povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění odpovědnosti za vady výrobků a služeb, včetně podmínek uplatnění rozporu s kupní smlouvou (dále jen reklamace) spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit, a o provádění záručních oprav. Obdobně akcentuje zákonodárce postavení prodávajícího v ust. § 24 odst. 7 zákona, kdy subjektem deliktu dle tohoto ustanovení je pouze prodávající.

Pověřením jiného subjektu dle § 625 o.z. není prodávající zproštěn odpovědnosti za vady prodané věci, zároveň (ne)činností pověřeného subjektu není zproštěn také deliktní odpovědnosti z hlediska veřejného práva. Společnost INSTAV s.r.o. není prodávajícím, tudíž ji nevznikla povinnost dle § 13 zákona o ochraně spotřebitele. Proávajícím předmětných bytů byl nadále žalobce, proto mu svědčí povinnost dle § 13 zákona. V souladu se smluvním ujednáním spotřebitelé (kupující) K. V. a F. Š. uplatnili vady u společnosti INGSTAV s.r.o. a tedy v souladu s § 625 o.z. u prodávajícího uplatnili nárok na odstranění vady, jestliže v kupní smlouvě bylo sjednáno takové místo uplatnění reklamace. Není tak rozhodné, zda se žalobce

o uplatnění reklamaci fakticky dozvěděl, neboť uplatněním nároku z odpovědnosti za vady u pověřeného subjektu byl z právního hlediska učiněn úkon do právní sféry žalobce se všemi soukromoprávními i veřejnoprávními účinky z toho plynoucími. Je zcela v dispozici prodávajícího, zda pověří jiný subjekt dle § 625 o.z. Pokud tak učiní, nese přirozeně veškerou odpovědnost za výběr takového subjektu i za jeho úkony. Účelem ust. § 625 o.z. je rozšířit práva spotřebitele, nikoli je omezit, proto je uplatnění práva na opravu u podnikatele určeného k provedení záruční opravy podmíněno místem prodávajícího nebo kupujícího.

Uplatněním reklamace K. V. ze dne 8.4.2008 na email reklamace@ingstav.eu žalobci vznikla povinnost dle § 13 zákona o ochraně spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění odpovědnosti za vady. Žalobcem pověřený subjekt takto dle správních orgánů v případě reklamace K. V. neučinil. Ostatně proti takovému skutkovému závěru žalobcem žalobním bodem nijak nebrojil (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Email vasak@instav.eu ze dne 9.4.2008 jednoznačně obsahoval projev vůle společnosti INGSTAV s.r.o., nikoli Milana Vašáka jako fyzické osoby, neboť byl učiněn jednatelem společnosti z emailové adresy této právnické osoby a to v souvislosti s reklamací spotřebitele uplatněné u INGSTAV s.r.o. Právní úkony učiněné statutárním orgánem jsou právními úkony právnické osoby, nehledě k ust. § 16 obch. z. (srovnej § 20 o.z.). K žalobci namítanému ust. § 66 odst. 7 obch.z. věta první lze uvést, že následující věta předmětného ustanovení výslovně stanoví, jaké (ne)jsou právní důsledky porušení věty první. Tedy že neuvedení firmy u podpisu jednající osoby nezpůsobuje neplatnost úkonu. Ust. § 66 odst. 7 obch.z. má pouze povahu proklamativní, neuvedení obchodní firmy nemá vliv na posouzení obsahu úkonu. Soud má za to, že doména emailu právnické osoby je ve smyslu § 66 odst. 7 obch.z. firmou této právnické osoby.

Dle § 19 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitelů s výjimkou případů, kdy je k provedení opravy určena jiná osoba, je prodávající povinen přijmout reklamaci v kterékoli provozovně, v níž je přijetí reklamace možné s ohledem na sortiment prodávajícího zboží nebo poskytovaných služeb, případně i v sídle nebo místě podnikání. *Prodávající* je povinen spotřebiteli vydat písemné potvrzení o tom, kdy spotřebitel právo uplatnil, co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje; a dále potvrzení o datu a způsobu vyřízení reklamace, včetně potvrzení o provedení opravy a době jejího trvání, případně písemné odůvodnění zamítnutí reklamace. Tato povinnost se vztahuje *i na jiné osoby* určené k provedení opravy. Obdobě jak výše uvedeno, pověřením jiného subjektu dle § 625 o.z. není prodávající zproštěn povinnosti dle § 19 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitelů, tedy i deliktní odpovědnosti dle zákona o ochraně spotřebitelů, zejména pokud ust. § 24 odst. 7 zákona stanoví deliktní odpovědnost prodávajícího za porušení povinnosti přijmout reklamaci a vydat spotřebiteli písemné potvrzení o reklamaci se stanovenými údaji dle § 19 odst. 1 zákona.

Na základě uvedených úvah soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl pro nedůvodnost žalobních bodů.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.1.2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková